

ABSTRAKT

Předkládaná rigorózní práce vychází z práce diplomové, která si kladla za cíl zmapovat oblast spolupráce a komunikace mezi rodiči žáka a školou v konfliktní situaci. Zároveň práce zkoumala dopady, které tato situace měla na optimální vývoj dítěte, jenž se dlouhodobě nacházel mezi dvěma institucemi v konfliktu. Rovněž práce reflektovala, jak tato konfliktní situace ovlivnila školní práci dítěte, fungování školy samotné a jednotlivé pedagogické pracovníky.

Teoretická část je věnována vzájemným vztahům a formám kontaktu obou institucí. Představuje také teoretický rámec způsobů spolupráce rodičů a školy a z nich vyplývající možná rizika a konflikty. Těžištěm této práce je její empirická část, realizovaná v rámci kvalitativního metodologického přístupu. Jedná se o případovou studii žáka, která si kladla za cíl retrospektivně najít a popsat kritická místa konfliktu, ve kterých se nacházela škola a rodina jako instituce a dítě stojící mezi nimi. Za pomoci důkladné analýzy dokumentů, dotazníků, polostrukturovaných rozhovorů a pozorování, byl do hloubky prozkoumán problematický vztah konkrétní rodiny a školy. Současně byly mapovány důsledky konfliktu na vývoj dítěte, nastavení fungování školy, osobní i profesní prožívání jednotlivých pedagogů a důsledky kooperace některých dalších školních institucí. Celá problematika byla posuzována výhradně z retrospektivy konkrétní školy.

Výsledky výzkumného šetření naznačují, že neefektivní spolupráce a nekonstruktivní řešení problémů mezi rodinou a školou mají enormní vliv na rozvoj dítěte ve všech jeho oblastech. Dále se prokázalo, že konflikt mezi školou a dítětem má výrazné negativní dopady na celkové fungování školy, práci pedagogických pracovníků a atmosféru školního prostředí. Ukázala se také vysoká míra nefunkčnosti spolupráce s dalšími institucemi, které byly do konfliktní situace zainteresovány a osloveny pro pomoc škole v náročné situaci.

Klíčová slova: škola, rodina, dítě, konflikt, vztahy, spolupráce, instituce, retrospektivní hodnocení